

La Universitat de València acull una exposició de fotografies de Benito Pajares sobre l'èxode ucraïnès

► La mostra, del premi World Press Photo en 2006, porta per títol 'Destí: vida. Crònica fotogràfica de l'èxode ucraïnès'

MAR ESPÍ. VALÈNCIA

■ El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València acull una exposició de fotografies de Benito Pajares sobre refugiats de la invasió d'Ucraïna. L'exposició, que porta per títol 'Destí: vida. Crònica fotogràfica de l'èxode ucraïnès', està promoguda pel Vicerectorat de Cultura i Societat i per la Fundació Juntos per la Vida.

El passat 1 de març, el fotoperiodista Benito Pajares, premi World Press Photo en 2006, va arribar a Przemysl, a la frontera entre Polònia i Ucraïna, amb un grup de voluntaris de l'ONG Juntos per la Vida, per a col·laborar com a voluntari en l'evacuació i el trasllat de refugiats. També per a documentar amb la seua càmera la tragèdia dels refugiats ucraïnesos.

El fruit d'aquella iniciativa pot contemplar-se ara al Claustre superior de l'edifici de La Nau fins el 5 de febrer de 2023. Segons escriuen la rectora de la Universitat de València, Mavi Mestre, i la vicerectora de Cultura i Societat, Ester Alba, «la càmera de Benito pogué captar la desolació i la destrucció de la guerra. Llogarets, pobles i ciutats bombardejats, runes on abans hi havia cases, esquelets d'edificis de vivendes cremats, bombes sense explotar clavades al terra, grans forats als

Refugiats a Medyka, en la frontera entre Polònia i Ucraïna, l'1 de març de 2022.

BENITO PAJARES

camps ocasionats per míssils. Armament i tancs convertits en ferralla abandonats als camins, carreteres i ponts tallats». I afegeixen: «Aquestes imatges es poden veure i sentir' en aquesta exposició a través de l'objectiu i la mirada professional, artística, humana i plena de sensibilitat de Benito Pajares, qui amb la seua càmera recorre el món des de fa anys».

Benito Pajares explica que va viatjar a la zona «com un voluntari més». A diferència d'altres treballs que ha realitzat com a fotoperiodista, en aquesta ocasió l'impuls inicial no era professional, sinó solidari. «Allà vaig fer de tot, des de conduir una furgoneta a repartir roba i aliments entre els refugiats». Això sí, amb la seua càmera sempre al costat, documentant cada jornada.

La presidenta de Juntos per la Vida, Clara Arnal, recorda el paper de la Universitat: «Durant tres mesos navegarem per vertaders rius humans i vàrem tenir la sort d'ajudar a moltes persones a arribar a Espanya de manera segura. El primer autobús ho va fer el 7 de març a la Universitat de València, que ràpidament ens oferí la seua inestimable ajuda a la causa ucraïnesa. Aqueixa matinada, cinquanta famílies esperaven les primeres refugiades amb fills».